

[Kirsten Jacobsen.]

nye lovforslag. Jeg synes nok, at de andre boligforligspartier burde have været opmærksomme på det.

Efter disse forholdsvise blide bemærkninger, så må jeg trække vejret meget dybt, så ikke mine næste bemærkninger skal give formanden anledning til at kritisere min sprogbrug. For de skruptudser, som socialdemokratiet har fået listet ind i lovgivningen — jeg tænker bl. a. på bestemmelsen om, at en beboerrepræsentant ikke kan opsiges med den begrundelse, at udlejeren ønsker at overtage hans lejlighed — kan meget nemt bruges som chikane mod ejerne. Tænk engang, hvis man nu skiftede beboerrepræsentant for hver eneste gang, manden sagde: nu vil jeg gerne bo første sal til højre. Så siger beboerrepræsentanten: det kan De ikke, for det er en beboerrepræsentant. Så vælger ejeren stuen til venstre. Så flytter man bare beboerrepræsentanten fra Hansen ned til Petersen, og på den måde kan man gå hele vejen rundt, og den stakkels ejer, som har købt en ejendom, må stå ude på gaden og kan ikke flytte ind i den.

De forhøjede procentsatser til udvendig vedligeholdelse kan jeg kun hilse med glæde og håbe på, at vi så får en bedre standard i den gamle boligmasse, for det har de meget lave huslejer ikke givet mulighed for.

§ 33, stk. 3, i lejelovforslaget er dog en lille forbedring, for det kan altså ikke være meningen, at lejere igen og igen skal kunne undlade at betale huslejen til tiden, uden at der sker dem noget.

Præciseringen om, at bytteret og beboerdemokrati ikke gælder for ejerlejligheder, takker jeg for. Den efterlyste jeg sidste gang.

Men her hører venligheden også op. § 57 b er den mest tåbelige og ubrugelige paragraf, jeg nogen sinde har set i en lovtekst. Hvordan den er listet ind, ville jeg gerne vide noget om. Jeg vil foretrække at tro, at det skyldes manglende opmærksomhed hos forligspartierne venstre og de konservative. De kan da vel ikke for alvor mene, at de har kunnet godkende denne paragraf, og jeg vil gerne give et praktisk eksempel på, hvordan den egentlig kommer til at virke.

Hvis en ejer af en udlejningsejendom ønsker at sælge sin ejendom, så tilkalder han en ejendomsmægler, og han indhenter

alle oplysninger, og derefter udbyder han ejendommen til salg. Når der så endelig har vist sig en interesseret køber, så skal de handle pris og vilkår i øvrigt, men når handelen er færdig, må ejendomsmægleren desværre meddele køberen: vi er nødt til at gøre handelen betinget i to uger, for lejerne har forkøbsret.

Tror boligministeren, at nogen køber vil handle på de vilkår? Ikke nok med det, for hvem skal betale de omkostninger, som køberen eventuelt har haft, hvis lejerne nu går hen og overtager ejendommen? Hvem skal betale annonceudgifterne og alle andre påløbende udgifter? Er det lejerne eller er det ejeren af ejendommen?

Hvis denne paragraf skal opretholdes, så må det præciseres meget tydeligt, og de værste urimeligheder må ud af den, ellers bliver byejendomme endnu mere usælgelige, og priserne falder endnu mere, og det vil få indflydelse på vurderingen og dermed den omkostningsbestemte leje. Jeg er i hvert fald sikker på, at selv om jeg efter dette boligforligs indgåelse kan tiltro venstre og de konservative næsten alt, så var det ikke det, de ville være med til.

Med hensyn til forslaget om ændring af den midlertidige lejelov, så vil jeg i al væsentlighed henvise til mine udtalelser den 18. oktober 1974 ved førstebehandlingen. Dog må jeg tvivle på, at man kan nå at gennemføre ændringerne inden den 1. april. Selve princippet om en omkostningsbestemt leje er egentlig ikke det værste, når man nu alligevel ikke vil gennemføre det frie boligmarked, men betingelsen må være, at beregningsgrundlaget er rigtigt, og alle ved, at den 15. alm. vurdering ikke er noget rimeligt beregningsgrundlag.

Paragraf 69 a om anpartslejligheder er ganske og aldeles overflødig. Jeg ved godt, at socialdemokratiet har et kompleks i den retning, men man kunne vel ikke tænke sig at indføre den samme paragraf i tofamilies huse, hvor man køber i lige sameje, eller tænk på, hvis man arver og overtager en ejendom. Har man også tænkt sig, at man dér skal indføre den slags bestemmelser? Hele problemet om anpartslejligheder kunne for øvrigt være undgået, hvis man havde opretholdt en rimelig ret til udstykning og salg af gode ejendomme i ejerlejligheder. Det har socialdemokratiet selv været